

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/312/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312200555
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4312200555.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: D. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 934,93 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 27. augusta 2012, č. k. 12Ro/11/2012-104, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 12Ro/11/2012 zastavil a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania, krátený o 6,63 eura, v sume 49,37 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, do 15 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného uznesenia príslušnému daňovému úradu. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eura na účet právneho zástupcu HKP Legal, s. r. o., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie v zastavujúcej časti odôvodnil ustanoveniami § 96 ods. 1, 2, 3 OSP, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe ktorého konštatoval, že o zastavení konania rozhodol z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom. S poukazom na § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Zb., ako aj skutočnosť, že navrhovateľ vzal žalobný návrh späť po vydaní platobného rozkazu, súd prvého stupňa rozhodol o tom, že súdny poplatok za návrh vo výške 56 eur, ktorý je krátený o 6,63 eura, zaplatený na účet súdu, vráti navrhovateľovi a to prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal aj na ustanovenia § 93 ods. 1, 2, 3, 4 OSP, na základe ktorých považoval za zrejmé, že v prejednávanej veci je predmetom konania nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a vzhľadom na tento spotrebiteľský charakter sporu, má občianske združenie právo z vlastného podnetu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku a má rovnaké práva ako ktorýkoľvek iný účastník, a teda aj právo nechať sa zastúpiť splnomocneným zástupcom a právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovateľ procesným spôsobom zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pretože učinil späťvzatie návrhu bez udania dôvodu. Navrhovateľovi tak vznikla v zmysle prvej vety § 146 ods. 2 OSP povinnosť uhradiť odporkyni, a tým aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, trovy konania. Keďže odporkyňa si právo na náhradu trov konania neuplatnila, súd prvého stupňa o náhrade trov odporkyne nerozhodoval. Naproti tomu, právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne si podaním zo dňa 04. 06. 2012 vyčíslil trovy právneho zastúpenia podľa § 10, § 14 ods. 1, § 15 a

§ 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v celkovej výške 141,79 eura a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie veci a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 24. 04. 2012) po 51,35 eura z tarifnej hodnoty 934,93 eura, t. j. 2 x 51,35 eura + 2 x 7,63 eura režijný paušál + 20% DPH vo výške 23,63 eura. O trovách konania súd prvého stupňa teda rozhodol podľa § 137, § 146 ods. 1 písm. c), § 146 ods. 2, § 149 ods. 1 OSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 141,79 eura.

Proti tomuto uzneseniu v časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázal pritom na to, že cieľom Spotrebiteľského združenia OSA je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. S poukazom na to zastal názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal tiež na to, že podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Dodal, že podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. združenie na ochranu spotrebiteľa má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co 26/2012. Zdôraznil, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného považoval za zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemalo žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše mal za to, že vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Dodal, že rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí pod sp. zn. 6Co/141/2012. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebola žiadna dôvoda, hodnotil za zbytočné navyšovanie trov konania a navodzovanie dojmu, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný názor zastal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí pod sp. zn. 17Co/91/2012. Z uvedených dôvodov potom dospel k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Okrem toho upozornil aj na skutočnosť, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené (nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/100/2012). K námietkam vedľajšieho účastníka ohľadom priznania trov konania uviedol, že združenie odporkyňu v konaní nezastupuje, preto nemôže argumentovať ani ustanovením § 137 OSP, Chartou základných práv EÚ, ako aj rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Z vyššie uvedených dôvodov považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nevhodné, na základe čoho navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 eura s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporkyni domáhal vydania rozsudku, ktorým by jej súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 934,93 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 731,35 eura od 09. 12. 2006 do zaplataenia a trovy konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 07. 05. 2004 uzavrel postupca s odporkyňou Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka 69553121, na základe ktorej poskytol postupca odporkyni úver, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach. Odporkyňa si svoje povinnosti neplnila, čím sa dostala do omeškania. Z toho dôvodu došlo k vypovedaniu zmluvy o úvere a navrhovateľ vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu

postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 934,94 eura spolu s úrokom z omeškania, počnúc dňom 09. 12. 2006.

Súd prvého stupňa vo veci dňa 29. 02. 2012 pod č. k. 12Ro/11/2012-19 vydal platobný rozkaz, ktorý sa mu však nepodarilo doručiť odporkyni do vlastných rúk. Po vydaní platobného rozkazu dňa 03. 05. 2012 oznámil vstup do konania vedľajší účastník - Spotrebiteľské združenie OSA, ktorý zároveň požiadal i o doručenie návrhu na začatie konania a vzniesol námietku premlčania. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol zaslaný návrh a právnomu zástupcovi navrhovateľa bol oznámený vstup vedľajšieho účastníka do konania. Následne, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14. 06. 2012 navrhovateľ zbral návrh na začatie konania v zmysle § 96 ods. 1 OSP späť v celom rozsahu, žiadal konanie zastaviť a zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. Navrhol, aby súd o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle § 150 OSP. Uznesením zo dňa 13. 07. 2012, č. k. 12Ro/11/2012-76 súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Levice zo dňa 25. 01. 2012, č. k. 12Ro/11/2012-19 z dôvodu nedoručenia odporkyni do vlastných rúk. Následne, napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eura na účet právneho zástupcu HKP Legal, s. r. o.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V danej veci navrhovateľ podaným odvolaním napadol výrok súdu prvého stupňa o trovách konania, ktorým súd rozhodol, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eura na účet právneho zástupcu HKP Legal, s. r. o. Popri zásade úspechu vo veci platí pri trovách konania aj zásada zavinenia, pričom zavinenie

možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak potom navrhovateľ vzal návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcu (R 49/1993). Keďže aj v danej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky zaujatosti vedľajším účastníkom konania návrh späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol, platí, že z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporkyne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je správne a súd prvého stupňa správne o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP, ako aj sa správne zaoberal účelnosťou trov konania uplatnených vedľajším účastníkom.

Argumentáciu navrhovateľa uvedenú v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľa. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Z uvedených dôvodov, ako aj s poukazom na skutočnosť, že súd prvého stupňa správne určil výšku náhrady trov konania v sume 141,79 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie veci a vyjadrenie k veci) po 51,45 eura podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nesprávne uviedol sumu 51,35 eura, ale v konečnom súčte správne započítal sumu 51,45 eura), režijného paušálu za 2 úkony po 6,73 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania účastníkov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní vedľajšiemu účastníkovi žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.